

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 27.860 van 27 mei 2009
in de zaak RvV X / IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Irakese nationaliteit, op 26 mei 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid van 19 mei 2009 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 mei 2009.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 mei 2009 om 11.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. PORTERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1 Verzoekende partij die verklaart van Irakese nationaliteit, heeft in België asiel aangevraagd op 10 februari 2009. Uit het Eurodacverslag van 10 februari 2009 blijkt dat betrokkene op illegale wijze het Dublingebied via Griekenland is binnengekomen en dat er zijn vingerafdrukken werden genomen op 13 januari 2009.

1.2 Op 17 februari 2009 wordt verzocht om overname op basis van artikel 10, §1 van de Dublin Verordening aan de Griekse autoriteiten. Op 17 mei 2009 hadden de Belgische

autoriteiten nog geen antwoord van Griekenland ontvangen. Als gevolg hiervan en op basis van artikel 18, §7 van de Dublin Verordening wordt Griekenland de verantwoordelijke staat en dient Griekenland over te gaan tot terugname van verzoekende partij.

1.3 Op 19 mei 2009 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 26 quater). Dit is de bestreden beslissing, die aan verzoekende partij ter kennis werd gegeven op 19 mei 2009.

2. Onderzoek van het beroep.

1. Overeenkomstig artikel 39/82, §§ 1 en 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden én de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen, dient te bevatten.

2. De procedure schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een uitzonderlijke procedure. De toepassing van deze procedure verstoort het normale verloop van de rechtspleging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van de verdediging en van de eventueel tussenkomende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen dient de verantwoording van de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste zicht onbetwistbaar te zijn. De procedure kan daarom slechts aangewend worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens.

Het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing dient mede te worden beoordeeld in het licht van de diligentie die de verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering. Verzoekende partij dient zelf alert en prompt te reageren eenmaal zij kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing en dient haar zaak zo snel mogelijk bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhangig te maken. Het al dan niet alert optreden dient te worden beoordeeld aan de hand van de concrete gegevens van de zaak en van de door verzoekende partij als verantwoording ingeroepen feiten waarmee zij de uiterst dringende noodzakelijkheid wil rechtvaardigen.

3. Er wordt vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat (zie formulier "*Bijlage 26 quater*" "*Beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten*" dat verzoekende partij op 19 mei 2009 in kennis werd gesteld (zie de verso zijde van het formulier "*bijlage 26 quater*" "*Akte van kennisgeving*") van voormelde beslissing van 19 mei 2009 ("*weigert te tekenen*"). Op 19 mei 2009 werd verzoekende partij (zie de verso zijde "*Akte van kennisgeving*") ook in kennis gesteld ("*weigert te tekenen*") van de "*Beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats*" van 19 mei 2009, i.c. het Repatriëringscentrum 127 bis te 1820 Steenokkerzeel. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, werd ingediend op 26 mei 2009 kort na 15 uur. De repatriëring is voorzien op 28 mei 2009 om 12u30.

Niettegenstaande verzoekende partij op 19 mei 2009 werd vastgehouden in Repatriëringscentrum 127 bis te 1820 Steenokkerzeel en derhalve wist dat effectieve verwijdering uit het grondgebied nakend was heeft hij tot de namiddag van 26 mei 2009

gewacht om een vordering wegens uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. Verzoekende partij geeft geen verduidelijking voor zijn dralen; hij maakt in zijn verzoekschrift van 26 mei 2009 (zie p. 5) enkel -verkeerdelijk- gewag van een beroepstermijn van 30 dagen na de kennisgeving.

Omwille van het feit dat verzoekende partij meer dan zes dagen heeft gewacht met het instellen van onderhavige vordering, dient te worden vastgesteld dat hij niet diligent is opgetreden en derhalve zelf de hoogdringendheid heeft genegeerd.

Dientengevolge is niet voldaan aan één van de bovenvermelde cumulatieve voorwaarden en dient de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig mei tweeduizend en negen door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

mevr. N. MOONEN,	toegevoegd griffier.
------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

N. MOONEN

M. BONTE